

EEN REIS VAN GROOT NAAR GROOT

een gigantisch reuzenrad
aan de horizon

het draait
maar het komt niet los
van zijn plaats

gelukkig maar

hoeveel zou het verpletteren
als het op hol zou slaan

met die voorstelling voor ogen
kijk ik het spel bang aan

zo komt het
dat grootheid
mij van angst vervult

ik zie de neerbuigendheid
waarmee ze mij behandelt

zolang we niet
op een en dezelfde lijn zijn
ben ik voor grootheid op de vlucht
of minstens op mijn hoede

dan zie ik windmolens
en ik moet lachen
windmolens

ik kan ze niet vrezen
ik kan niet tegen ze strijden
ik zie hoe ze ons ten dienste staan
ons
de grote mensheid

we gaan een brug over

en we vrezen hem niet

de brug houdt ons teder
in zijn grote hand

© Willem Adelaar (*Schikzaal*)